

Boginski Martin. Vendar ni se mu izpolnila želja. Nekoliko dni prezgodaj je izdihnil.

Zvonili so mu z vsemi zvonovi, a sprevod mu je bil iz kože na pokopališče. Tako je odredil gospod župnik, saj ga je tudi on zelo cenil. In bilo je za čuda mnogo pogrebcev, — ljubili so ga.

Mnogo let je že od tega. Mirno leži vaško pokopališče in križec stoji pri križcu, jeden večji, drugi manjši — vendar lep spomin pokojnikom. Nu, zaman iščeš križa na prerastenem grobu siromaka Martina. Pa kaj bi tudi njemu križ, saj se ga je že dosti nanosil v svojem življenju.

Predaja Roda.

„Hej, raduj se, Soliman mogočni!
Tebi Alah je podelil zmago;
Glej, nad Rodom bel se prapor vije
In od Roda dolg sprevod se vije
Preko polja k tvojemu šotoru:
Dolga vrsta vitezov junaških,
A pred njimi najhrabrejši vitez,
Njihov vodja — vitez L' Isle-Adam!“
A vesel ni Soliman mogočni.
Prišel je pred njega L' Isle-Adam,
A upognil ni pred njim kolena,
A poljubil ni mu roba plašča —
Krepko hodi, govori ponosno:
„Kar prihaja z mano jih k šotoru,
Ne-bi tebi se nikdár udali,
Niti tebi, ni junakom tvojim;
A udali so se joku dece,
Uklonili so se ženskim solzam,
Omečile so jih starcev prošnje.
Teh se smili, nam ne prizanašaj!“

To mu pravi, pa si meč odpaše,
Položi ga carju na koleno.
Sluša njega Soliman mogočni,
Gleda njega in njegove druge
Pa se čudi slavi in junaštvu;
A v odgovor te besede reče:
„Meč junaku vzeti je sramotno.
Prosto hodi s svojimi junaki,
Prosto hodi, kamor ti je drago.
Jaz dam brode, Bog ti daj vetrove,
Da po širnem ponesó te morju,
Kamor-koli vlečejo te želje.
Meni Alah je podelil zmago,
Vendar čuj me, kaj ti dém junaku:
Da so moji ti sodrúgi tvoji,
Zá-nje dal bi celo svoje carstvo,
Kajti ž njimi spet bi je pridobil.“

Gojko.

Celje in okolica.

(Povestne in mestopisne črtice. — Poleg „Celjske Kronike“ i. dr. sestavil Andrej Fekonja.)

(Dalje.)

Elementarne sile.

Tudi v zadnji dóbi je imelo Celje z okolico vred mnogo trpeti po raznih prirodnih neizgodah in nadlogah.¹⁾

Leta 1474., 1542., 1782. so bile priletele kobilice ter vse požrle. Za njimi so bile slabe letine, draginja in lakota, kakor leta 1474., 1479., 1570. „črno leto“, 1590., 1757., 1813. do 1817. i. dr.

Leta 1348. dné 25. prosinca je bil tak silovit potres po vseh naših deželah, da so se razsula cela mesta, vasi in nad 40 gradov, da, celó gore so se prekucnile in doline zasule.

¹⁾ Vid. Orožen, C. Kr. dot. letn.

Ljudje so rekli, da je to bila božja kazen, ker so bili grofi in plemenitaši tako hudobni, razbojski in nečlovečje grozoviti.

Nadalje je razsajal v naših krajih pomor (človečja kuga) silno grozno v letih 1349., takozvana „črna smrt“, ki je pobrala tretji del ljudij, pa zatem l. 1449., 1543., 1600., 1644., 1647. dvakrat ter je v celjski župniji pomrlo 400 ljudij za kugo. A posebno hudo je bilo meseca grudnia l. 1679. in prosinca l. 1680., ko je zopet kuga pomorila mnogo ljudij v Celju in po sosednih krajih. Mesto je bilo tedaj, kakor se zdi, povse zaprto. V zahvalo, da je ponehal pomor, sezidali so Celjani cerkev sv. Jožefa na griču zunaj mesta, kakor so bili obljubili.

Poleg tega so bile v Savinjski dolini velike povodni; n. pr. leta 1550. tako nagla, da je